

man paa længere Distancer bruger en faldende Skala for Taksterne, og jeg ser godt det ønskelige i, at denne faldende Skala yderligere sættes ned, men jeg kan paa den anden Side godt indse, at det er noget, der maa gennemføres med den største Varsomhed; thi ihvorvel de billige Jærnbanelletter overmaade let kunne afføde, at Lysten til at rejse bliver stor, saa kan ogsaa let de billige Billetter afføde dette, at man i en Varrække faar en mindre Indtægt for Statsbanerne, hvilket let kunde bevirke, at mange Nysiter og berettigede Nysiter paa Jærnbanevæsenets Omraade maatte stubbes ud i Fremtiden. Jeg er altsaa fuldstændig paa det rene med, at en yderligere Nedsættelse maa ske med den største Varsomhed og med den største Betænelighed. Hvad Lovens enkelte Paragraffer angaar, skal jeg ikke komme stærkt ind paa dem, saa meget mere, som jeg har det Indtryk af den højtærede Trafikministers Udtalelser, at der ikke ere særlige Vanskeligheder at komme over, saaledes som Lovforslaget foreligger fra Folketinget. Jeg skal kun dvæle ved et Par Bestemmelser, saa meget mere som det fremgaar af Lovforslaget, at den finansielle Del af Sagen i det væsentlige kommer til at bero i Trafikministerens Haand.

Jeg vil da særlig trække et Punkt frem, og det er § 65 om Fribilletter. Jeg nærer den Overbevisning, at der uddeles alt for mange Frikort og alt for mange Fribilletter, mange flere end der burde gøres, men jeg er ogsaa overbevist om, at det er en Urd, den højtærede Trafikminister har faaet fra sine Forgængere, og som derfor er umaadelig vanskelig at kunne omordne, men jeg henstiller dog til ham at tage under nøje Overvejelse, om ikke en Reduktion kunde finde Sted og ogsaa en Revision; jeg siger udtrykkelig en Revision, thi det var da muligt, at andre, som efter min Formening ere fuldt berettigede til i dette Øjeblik at føre frit paa Jærnbanen og ikke gøre det, kunne komme til det. — Der er et andet Punkt, som jeg skal trække frem, og det er § 70 om et eventuelt Jærnbaneraad. Jeg har tidligere haft den Ære at sidde i et Jærnbaneraad, og uden at ville underbyrde dets Betydning, vil jeg dog sige, at jeg den Gang ikke tillagde det og den Dag i Dag heller ikke tillægger det nogen synderlig stor Betydning, men jeg er overbevist om, at et kommende Jærnbaneraads Betydning vil blive meget, meget mindre, saa meget mere som Rigsdagen jo nu er belagtgiggjort i Styrelsen af Jærnbanerne. Jeg er ogsaa fuldstændig enig med den højtærede Minister i, naar han siger, at man i Længden vil betakke sig

for at sidde i et saadant Raad, ikke alene fordi der vil blive stillet større og større Fordringer til vedkommende, men ogsaa fordi man vil komme til det Resultat, at et saadant Raad i Virkeligheden har alt for ringe Betydning i Forhold til den, man i Øjeblikket tillægger det.

Samtidig med disse Bemærkninger om Lovforslaget vil jeg tillade mig at henstille et Par Bemærkninger til den højtærede Minister. Det forekommer mig, at det vilde have været rigtigt, at man ved en Revision af Taksterne havde taget under alvorlig Overvejelse, om det ikke havde været korrekt at frafalde det gamle Princip, at man betaler den samme Takst for de forskellige Tog. Jeg finder det i høj Grad ukorrekt, at man skal betale det samme for at køre med et Godstog som med et Gæstetog. Jeg synes, det er saare rimeligt, at de, der ville køre hurtigt, betale noget mere end de, der køre langsomme, og jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at i det Øjeblik, dette skete, vilde f. Eks. for Sjællands Vedkommende disse stærkt overløse Hurtigtog paa kortere Distancer befries for en hel Del Passagerer, da mange ville søge de blandede Tog eller Godstogene, fordi de ere billigere. Jeg henstiller dette til den højtærede Ministers Overvejelse.

Der er ogsaa et andet Punkt, som jeg kunde ønske at drage frem, og som jeg kan se er draget frem i det andet Ting, nemlig, at vi skulde udskøde, hvad vi her i Danmark kalde blandede Tog, som jo er noget enestaaende for vort Land. Jeg ved godt, at den højtærede Minister har sagt, at det var meget vanskeligt at gøre det, navnlig for Sjællands Vedkommende, og deri giver jeg ham nogen Ret, om end ikke fuldstændig. Det er klart, at hvor der er færre Tog, er det nødvendigt, at de alle stilles til de rejsendes Disposition; men at man paa Sjælland, f. Eks. mellem Kjøbenhavn og Helsingør, hvor der gaar ca. 20 Person- og Gæstetog, kun har Godstog og Persontog, synes jeg borger for, at det ogsaa lader sig gennemføre i det mindste for en Del af Landet.

Jeg tillader mig med disse Bemærkninger at slutte og henstiller til den højtærede Minister at tage navnlig de to sidste Punkter under velvillig Overvejelse.

Madsen-Mygdal: Jeg skal vel vogte mig for at komme ind paa enten nogen indgaaende Kritik eller nogen indgaaende Anbefaling af det foreliggende Lovforslag, saa meget mere som jeg ikke en Gang for mit eget personlige Vedkommende har haft Sej-